

Omul

Grigore Vieru

Preasfințitului Calinic
Un ochi, ca orătania,
Scormonind în pământ
Și altul, ca ciocârlia,
Zburând pururi spre Cer.
Așa de mii de ani.
Nu mai știe Atotziditorul unde
Să ne-așeze mai bine
Plutind ca somnambulii
Pe marginea Scripturii.